

Tiltakozó felvonulás – néppárti kezdeményezésre

A Partium fővárosa, Nagyvárad mai városnegyedei közül már csak az 1956-ban egy tollvonással a megyeszékhelyhez csatolt egykori faluból, Biharpüspökiből nem tiltották ki a több tonnás kamionokat, holott azok rengeteg kárt okoznak a több kilométeres hosszúságú főút mentén élőknek. Az itt álló, többnyire magántulajdonú családi házak falai megrepedtek, állandósult a szmog, a por, a lakosok pedig nem tudnak aludni a zajtól, de panaszuikat az elöljáróság már évek óta mellőzi.

„Körgyűrűt Biharpüspökinek!” – „Ki a teherforgalommal!” – „Mi is adózói vagyunk Nagyváradnak, Biharpüspöki többet érdemel!” – ilyen és ehhez hasonló, magyar és román feliratos táblákkal ismertették követeléseiket azok, akik az Erdélyi Magyar Néppárt által kezdeményezett tüntetésen végigmasíroztak a többségében ma is magyarok lakta Püspöki főútván péntek délután.

Csomortányi István, az EMNP Bihar megyei elnöke emlékeztetett arra, hogy 2011-ben konkrét javaslatot nyújtottak be a nagyváradai polgármesteri hivatalnak, amelyben egy két-sávú terelőút megépítését szorgalmazták. A négy kilométeres szakasz nagyrészt a vasútvonal mentén, szántóföldeken, legelőknél haladna, és becslések szerint mintegy négy-millió euróba kerülne, de az önkormányzat pénzügyi hiányra hivatkozva elvetette az ötletet, miközben számos látványberuházásra kerül pénz vagy bankkölcsön. A nemrég nyilvánosságra hozott általános városrendezési tervben sem szerepel ez a körgyűrű, a püspökiek pedig

megelégtették a mostani közállapotokat. A faluból lett városnegyed főútván halad át manapság is az éjjel-nappal intenzív nemzetközi és belföldi járműforgalom Szatmárnémeti irányába. S bár ez félezernél is több családot érint, a tiltakozó felvonuláson csak jó félszáznyian vettek részt. Pedig a házak előtt elhaladó soktónnás kamionok legtöbbször az ötven kilométeres sebességkorlátozást sem tartják be, a közlekedésiek ritkán mérnek és büntet-

nek itt.

Kristófi Kristóf, az EMNP városi elnöke reméli, hogy a demonstráció üzenete eljut azokhoz is, akik a tavalyi választások előtt az elkerülő út ígéretével kampányoltak. A néppártiak szerint ugyanis két éven belül meg lehetne és meg kell oldani ezt a problémát. Amennyiben azonban az önkormányzat erre nem mutat hajlandóságot, úgy szeptemberben ismét utcára vonulnak a püspökiek.

Rendszertelen iskolarendszer

– Szeptember az iskolakezdés időszaka, aktuális ilyenkor az iskoláról, oktatásról, nevelésről, pedagógusokról, gyerekekről beszélni. NAGY ZOLTÁN a téma jó ismerője, a magyar tannyelvű nagyváradi Ady Endre Középiskola aktív tanára immár több mint három évtizede. Jellemezné a romániai iskolarendszert?

– Nagyon szomorú, hogy csak ilyenkor beszélünk iskolarendszerünkről, aztán a következő botrányig senki nem foglalkozik vele. Pedig nem is igazán rendszer ez, hiszen az alapvető rendszertani elveknek sem felel meg. Hogy csak egy példát mondjak, minden rendszerben van egy jól meghatározott bemenet és kimenet, a rendszerbe lépők számára minden feltétel rögzített. Tudja mindenki, mik a célok, mik a feladatok, mi a kilépés feltétele. Közben ezeken nem változtatunk. (Milyen lenne például egy sportmérkőzés szünetében megváltoztatni a játékszabályokat?) A romániai tanügy erre oda sem hederít, kapkodás, pillanatnyi, egyéni ötleteken alapuló diktatórikus döntések sokaságával vagyunk tele. Most jó pár éve az V–VIII. osztályos tanulmányi átlagot vették figyelembe nagy százalékban a középiskolai felvételinél, az idéntől – ha lehet hinni a tanügyminiszternek – ez csak 25%-ot számít majd, jövőre talán nem számít egyáltalán, vagy 100 %-ot, ki tudja?

– Akkor nem jó ez az számítás?

– Nem a rendelet rossz, hanem az állandó kísérletezés, a szakmailag megalapozatlan, rövid távra szóló döntések sokasága, melyek csak akkor születnek meg, ha valaki főnöknek nem tetszik valami a tanügyben, vagy kirobban egy korrupciós botrány. Általában megpróbálnak minden szinten központosítani, mindenkit ellenőrizni, felügyelni, megbüntetni, nagyon nagyfokú a bizalmatlanság. El sem tudják képzelni, hogy vannak még a tanügyben becsületes, elkötelezett pedagógusok. A rendeletre visszatérve, nem utasításokkal kell szabályozni, hanem stabil, kisszámú, betartható törvénnyel, ami sokkal nagyobb önállóságot biztosít az iskoláknak.

– A tanintézetek miről dönthetnek most és miről dönthessenek a jövőben?

– Nagyon korlátozott az iskolák döntési lehetősége, majdnem semmi fontos dologban nem dönthetnek, általában elfogadják a felettes szervek utasításait, és kötelesek azokat teljesíteni. Arról dönthet az iskola például, hogy ha a tanfelügyelőség által jóváhagyott egyetlen takarítónői állásra ketten jelentkeznek, kit alkalmazzon. A gyerekek kiválogatásáról, a tanárok alkalmazásáról, az aligazgatók, igazgatók, szaktanfelügyelők, főtanfelügyelők kinevezéséről mind a felettesek döntenek, nagyrészt politikai számítással. Ez az egyik legnagyobb problémája a tanügynek: a túlzott átpolitizáltsága. Így például egy hozzá nem értő pártvezér dönt egy tanintézet vezetőjének személyéről, szakemberek megkérdezése nélkül. Egy ember csak addig maradhat egy bizonyos pozícióban, amíg politikailag megfelelő. Aztán lecserélik, így a rendszer belső összetartó erők nélkül nagyon instabil. Ezek pedig akkor jelennének meg, ha a döntések

helyben és a rendszeren belül születnének.

– A gyerekek VIII. osztály utáni elosztásáról hogyan dönthetne az iskola? Nem jó a számítógépes elosztás?

– Engedjünk meg az iskolának egy saját módszerű kiválogatást, minden iskolának érdeke, hogy a legjobb diákokat vonzza. Nem kell mindent egységesíteni, a sokszínűség egészségesebb lenne. Ilyen módszerekre gondoltam, mint beszélgetés, szakmai tudáspróba, pályázás, jelentkezés, esetleg felvételi vizsga (nagyon sok egyetem is visszatért erre a módszerre) stb. Minden iskola tudni fogja, melyik a neki legmegfelelőbb. Itt látszana meg az iskola vezetőségének szakmai hozzáértése és törődése.

– Gondolja, hogy ez befolyásolná a vezetőség megválasztását?

– Természetesen, a kialakuló belső erők a rendszert stabilabbá tennék.

– És a tanfelügyelőség? Egyesek vízfűjű sóhivatalnak, mások kádertemetőnek mondják...

– Nem tudom, van-e még egy olyan ország, ahol ilyen méretű. Át kellene gondolni a szerepét, és utána lehetne komoly szakmai döntést hozni ebben a kérdésben.

– Mi a véleménye a tanügyi korrupcióról?

– Egy olyan országban, ahol jó pár miniszter börtönben ül vagy közelébe került, ahol a korrupció társadalom- és államszervezési tényező, elkerülhetetlen, hogy át ne szivárognon a tanügybe is, annál is inkább, mert az ágazat nagyon alulfinanszírozott. Nincs meg a pedagógusi életpályamodell, az ifjúság, a szülők, az egész társadalom szemében egy lejáratott foglalkozássá vált az oktatói. Nincs már pedagógusi, értelmiségi elhivatottság,

évek óta senki nem akar tanár lenni a legjobb diákok közül, mindenki az azonnali meggazdagodást célozza meg. Különben ez az érettségi körüli megvesztegetésekben bukkant fel színre, félek, hogy itt még nincs vége.

– Miért pont az érettségien jelentkezett?

– Rossz, elhibázott az iskolai követelményrendszer, túlsúlyoltak a tananyagok, húszt évenként senki nem merte átalakítani, sem csökkenteni ezeket, nagyon sok tantárgyból elérhetetlenül sok az információs anyag, rengeteg tudás, gyakorlat, otthoni munka szükséges a követelmények teljesítéséhez. Román nyelvből, matematikából például heti 4 óra anyagát kell elsajátítani, és még legalább kétszer ennyit otthon foglalkozni vele. Hát nem egyszerűbb pár száz euróért megvenni a vizsgát? A társadalom is ilyeneket produkál, nem az a példa, aki becsületesen dolgozik, tanul, helytáll, hanem aki egyik napról a másikra milliókat tud felmutatni. A másik probléma az elvárások szintje. Mindenütt vannak kivételek, nem vagyunk egyformák, nem is kell ezt elvárni. Van, aki jobban teljesít, van, aki gyengébben. A régi rendszerben (1989 előtt) mindenkinek érettségiznie kellett, ekkor indult a csalások, másolás sorozata. Amelyik iskola nem teljesítette az elvárásokat, ott ellenőrzések, felelősségre vonások indultak. Így egy idő után mindenki átment az érettségien. Ez nem volt természetes. A mostani eredmények közelebb állnak a valósághoz, vannak nagyon jók, a szorgalmasak, és megbuknak a lógósok.

– Mennyire érzi általános jelenségnek a csalásokat, bukásokat az érettségien?

– A médiában sokszor felnagyított információk, szenzációhajhász hírek jelennek meg. Nagyon sok iskola van, ahol nincsenek problémák a csalásokkal sem, a bukásokkal sem. Amire konkrét rálátásom van, az az én iskolám: míg az országos átmenési százalék 52% körüli, addig a nappali tagozaton az Adyban 91%. Valószínűleg nem sikerült még tönkretenni minden iskolát, a szellem, ami e falak között él a diákoknak és tanároknak köszönhetően, megmagyarázhatja a színvonalat. Lelkes embereknek még egy darabig, reméljük, lesz lehetőségük ezt fenntartani.

– Végezetül mit tanácsolna a román tanügyi rendszer érintettjeinek?

– A tanügyi törvényt módosítani kellene a rendszerszemlélet figyelembe vételével. Decentralizáció kell, a bürokratizmus megszüntetése, a bizalom helyreállítása. Az iskolában tanultak nem korszerűek, bár folyamatosan

folytatása a 4. oldalon

A pedagógusok által neheztelve tapasztalt tanügyi átpolitizáltság – amely az 1989 előtti állapotokat idézi – egyik friss bihari példája volt az a szeptember eleji „káderösszehívás”, amit a romániai magyar társadalom minden szegmensére rátelepedett párt, az RMDSZ megyei vezetősége rendelt el egy Fekete-Körös völgyi kampányrendezvényre időzítve. A magyar tannyelvű, illetve magyar

tagozattal is rendelkező iskolák igazgatóit és aligazgatóit citálták egy háromnapos fejtágitóra és eligazításra Belényesújakra, Körös-tárkányba és Belényesbe a pártvezérek, akiknek a tudta és beleegyezése nélkül manapság nem kerülhet senki vezető pozícióba a magyar érdekeltségű tanintézetekben.

Nyilatkozat a FUEN által benyújtott európai polgári kezdeményezés elutasítása tárgyában

Az Európai Bizottság főtárgysága szeptember 16-án hozta nyilvánosságra elutasító választát az Európai Népcsoportok Föderatív Uniója (FUEN) által benyújtott európai polgári kezdeményezés tárgyában.

A válasz indoklása önmagában sokatmondó. Bár az uniót megalapozó szerződések védik a nyelvi és kulturális sokszínűséget és tiltják a valamely nemzeti kisebbséghez való tartozás alapján történő hátrányos megkülönböztetést, mégsem alkotható európai jogszabály a fentebb említett értékek védelmében. Sajnálattal vettük tudomásul, hogy bár ez év júniusában, a dél-tiroli Brixenben átadtuk saját kezdeményezésünk szövegét és az EB jogi szolgálatának negatív véleményezését, az RMDSZ szakértőinek nem sikerült olyan szövegváltozatot alkotniuk, amelyet elfogadhatónak nyilvánítanának Brüsszelben.

A jelenlegi az immár negyedik Brüsszeli visszautasítás a nemzeti közösségek jogai érdekében indítandó polgári kezdeményezések ügyében.

A magyar–magyar szolidaritás, az európai kisebbségi szolidaritás és az autonómiáért történő közös fellépés lehetősége ilyen körülmények között újból felértékelődik.

Az Erdélyi Magyar Néppárt és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács továbbra is fenntartja véleményét:

a. az európai polgári kezdeményezés ügyének nem szabad a politikai verseny áldozatává válnia;

b. felkérjük Tőkés Lászlót, a Kárpát-medencei Magyar Autonómia Tanács (KMAT) elnökét, hogy hívja össze a Kárpát-medence magyar szervezeteinek vezetőit;

c. a magyar–magyar szolidaritás jegyében felkérjük az RMDSZ-t, hogy vizsgálja felül korábbi álláspontját, és vegyen részt a KMAT munkálatainak egy közös európai polgári kezdeményezés megszervezésében.

Az európai intézmények közönyös, elutasító magatartását csakis közös európai összefogással lehet megváltoztatni.

Brüsszel-Kolozsvár, 2013. szeptember 17.

Sándor Krisztina

az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács ügyvezető elnöke

Szilágyi Zsolt

az Erdélyi Magyar Néppárt alelnöke

Szabó Ödön parlamenti képviselő, az RMDSZ Bihar megyei ügyvezető elnöke gyorsreagálásban előbb bagatellizálni próbálta azt, hogy azt Európai Bizottság elutasította az RMDSZ és partnerei kisebbségvédelmi európai polgári kezdeményezését, majd „részleges eredményekről” beszélt, kivárára és türelemre intett, végül pedig Magyarországot célba vevő kommentárt fűzött a történetekhez. Szerinte olyan politikai döntés született Brüsszelben, amihez hozzájárult Magyarország és a polgári magyar kormány jelenlegi negatív megítélése az EU-n belül. Szabó ismét a magyar balliberálisok retorikáját vette át, azét az ellenzékét, amely destruktív, nemzetellenes, idegen érdekeket szolgáló ügyködésével valóban igyekezett és igyekszik negatív képet festeni az országról és annak kormányáról.

Stratégiaváltásra van szükség a kisebbségi érdekérvényesítésben

Európa 47 országában a 340 őshonos kisebbség tagjaként több mint százmillió lakos él kisebbségi sorsban. Nem vagyunk tehát egyedül mi, erdélyi magyarok, hanem egy nagy közösségnek vagyunk a tagjai – vezette fel Zatykó Gyula, az Erdélyi Magyar Néppárt alelnöke csütörtöki sajtótájékoztatóját, melynek központi témája a kisebbségvédelem volt. Azzal, hogy az Európai Bizottság elutasította az Európai Népcsoportok Föderatív Uniója (FUEN) által benyújtott európai polgári kezdeményezést is – amely Zatykó szerint a „legpuhább” kisebbségvédelmi csomag volt –, félreérthetetlen módon beigazolódtott: az Unió

továbbra sem óhajt foglalkozni az őshonos kisebbségeket megillető jogokkal. A brüsszeli logika, mely alapján a harmadik európai polgári kezdeményezést is visszautasították, több helyen sántít – mutatott rá Zatykó, aki többek között azt nehezményezte, hogy az EU az őshonos kisebbségeket egy kalap alá veszi az idegen bevándorlók kérdésével.

A néppárti előljáró szerint újra kell értelmezni az erdélyi autonómiáért folytatott küzdelmet, stratégiát kell váltani az ugyanazért a célért küzdő politikai alakulatoknak. Az Erdélyi Magyar Néppárt már többször kezdeményezett párbeszédet az RMDSZ-szel, amely még

csak válasza sem méltatta megkeresésüket. Az autonómia kérdését nem szabad pártpolitikai csatározások szintjén tárgyalni, összefogásra van szükség. Zatykó a sajtó közvetítésével újabb felhívással fordult az RMDSZ előjáróihoz, mondván: a 2003-ban alakult Kárpát-medencei Magyar Autonómia Tanács (KMAT) szakmai felügyeletével dolgozzanak ki egy egységes kisebbségvédelmi stratégiát.

A sajtótájékoztatón Zatykó Gyula megemlítette azokat az utcai akciókat, amelyekkel az autonómia szükségességére hívták fel a figyelmet, külön kiemelve az október 27-re tervezett székely menetelést, amelyet a Székely Nemzeti Tanács szervez, és amelyet a Néppárt is támogat.

Hasonló megmozdulás a Partiumban szeptember 28-án, szombaton lesz – tájékoztatót Kristófi Kristóf, a Néppárt váradi elnöke. Több éves hagyománya van immár a partiumi önröndelkezésért meghirdetett kerékpártúrának, amelyen évről évre egyre többen vesznek részt. Idén Margitta lesz a célpont, ahova Szatmár, Szilágy és Bihar megyéből egyaránt érkeznek kerékpárosok. A túrát az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács által életre hívott Partiumi Autonómia Tanács és az Erdélyi Magyar Néppárt szervezi. Érdeklődni a 0740/189-988-as telefonszámon, illetve a szabomelania@gmail.com drótpostacímen lehet.

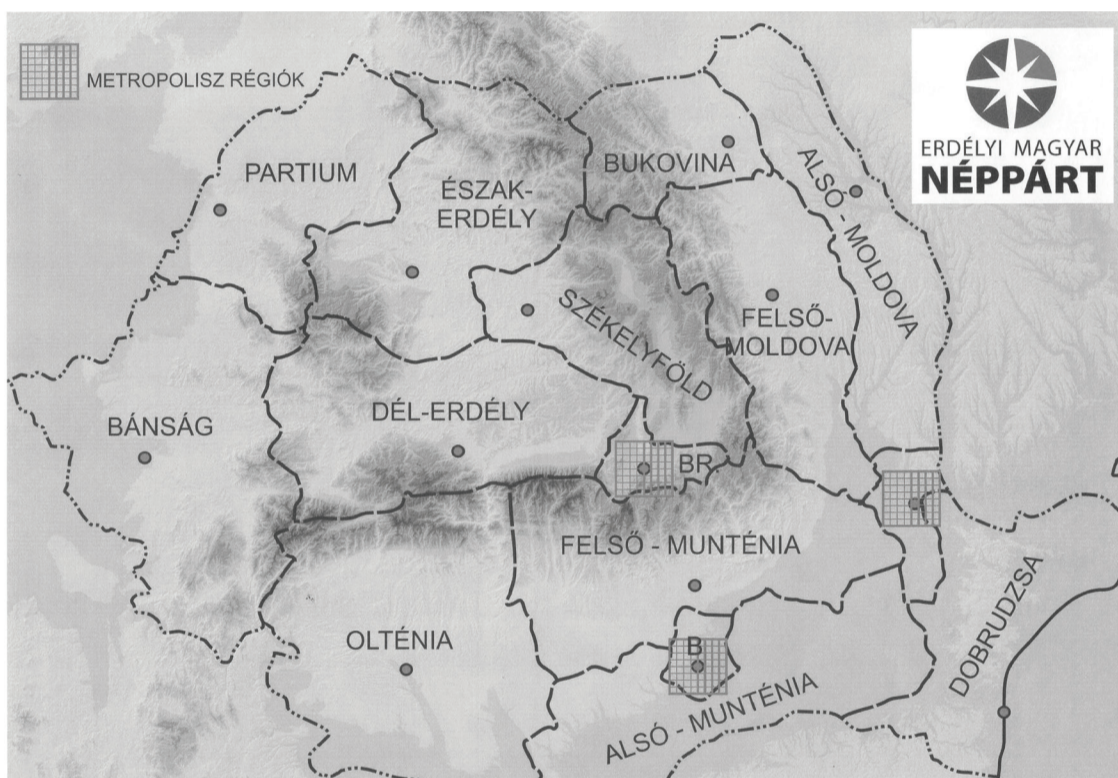

Lefújta RMDSZ-tüntetés: kampányok és akciók

Egyelőre elhalasztja az RMDSZ a magyar szempontból hátrányos régióátszervezési tervek elleni, szeptember végére tervezett, nagyszabású utcai tüntetést – jelentette be a párt főtitkára. Ehelyett a három székely megyében, valamint a Partiumban – Biharban, Szatmárban és Szilágyban – aláírásgyűjtésbe kezd a helyi népszavazások kiírása érdekében, amelyeken az érintett megyék lakossága valószínűleg azt fejthetné ki, melyik régióhoz kíván tartozni.

és a szubszidiaritás a cél – az érintett vidékek, megyék lakóinak véleményét kell figyelembe venni, nem pedig Bukarestből, a helyi szempontokat figyelmen kívül hagyva kell meghúzni a határokat. Ehhez pedig valóban jó eszköz az aláírásgyűjtés.

Másrészt viszont meglehetősen sántít az a meggyőzés, hogy csak olyan megmozdulásokhoz csatlakozik az RMDSZ, amelyek „nem szolgálnak kampánycélokat.” Ez utóbbi megállapítása ugyanis szubjektív: a Székely Nemzeti Tanács (SZNT) által szervezett „nagy meneteléshez” például csatlakozott a szövetség.

A döntés indoka tehát hivatalosan az, hogy a 2012-ben ellenzékbe szorult RMDSZ több fronton is offenzívát kíván folytatni a román kormány ellen a magyar szempontból elfogadható gazdasági fejlesztési régiók kialakítása érdekében – e tekintetben a saját, tizenhat régiós elképzelését tekinti alapnak, miközben a közigazgatási régiók lehetőségét elveti. Mindemellett megjegyezte: részt vesznek mások által szervezett utcai megmozdulásokon – amíg azok „a magyar közösség érdekeit képviselik, és nem szolgálnak kampánycélt”.

Bizonyos szempontból érthető a szövetség döntése. Tüntetésből az utóbbi időben meglehetősen sok volt, és még számos utcai megmozdulást helyeztek kilátásba, ez pedig „tüntetésinflációt” eredményezhet, vagyis oda vezethet, hogy egyszerűen unalmassá, megszokottá válnak a demonstrációk, amelyeket ennek nyomán a „címzett”, azaz a bukaresti hatalom sem vesz már komolyan. Ezért nem árt alternatív eszközökhöz nyúlni – a helyi népszavazás kiírásának követelése például ilyen eszköz lehet, hiszen a régiók kialakításánál – amennyiben valóban a decentralizáció

ség. Ami nem is csoda, hiszen az SZNT nem politikai párt, tehát nem közvetlen riválisa az RMDSZ-nek. Az EMNT nyári tüntetéséhez viszont nem csatlakozott – mivel közvetlen politikai riválisról van szó, amelynek igazából még a létjogosultságát sem ismeri el, ezért presztízsvesztésként értékelte volna, ha egy olyan megmozduláshoz adja a nevét, amelynek nem ő a kezdeményezője.

Ez a hozzáállás ismét csak abból a logikából fakad, miszerint az RMDSZ kizárólag magának vindikálja a magyar közösség képviseletét, még akkor is, ha a választópolgárok egy – igaz, az RMDSZ-hez képest valóban kisebb – hányada már a riválisokat is legitímálta a voksaival.

Ismét érdemes kihangsúlyozni, mennyire szubjektív annak a megítélése, mi minősül kampányeseménynek. Az RMDSZ akciója például nyugodtan tekinthető annak is – közelednek az európai parlamenti választások, ezért a tüntetéseken túlmutató akciókra is szükség van, olyan kezdeményezésekre, amelyek olyan színben tüntetik föl, mintha érdemben tenne valamit. A referendumok

kérése ilyen akció lehet – miközben a kikényszerítésükre kezdeményezett aláírásgyűjtés kiválóan alkalmas a szavazóbázisról meglévő adatok frissítésére. (Mint ahogy az minden egyes, választások előtti aláírásgyűjtési akció és minden párt esetében történni szokott). Ráadásul a szövetség közleményében maga ismeri el, hogy az aláírásgyűjtési akció „jó lehetőség a szövetség álláspontjának, elképzelésének a népszerűsítésére.” Ez pedig mi másként értelmezhető, mint hogy az RMDSZ alig több mint fél évvel az EP-választások előtt kampányakció során hinti az álláspontját?

Félreértés ne essék: nem a helyi referendumok kiírásának kezdeményezése a probléma, sőt a kezdeményezés üdvözlendő. Ugyanakkor a körítés, az, hogy önkényesen, saját politikai szempontok alapján minősítik kampányakciónak vagy nem kampányakciónak a többi magyar szervezet által a közigazgatási átszervezés ellen szervezett megmozdulásokat – miközben az ő kezdeményezésük sem mentes a kampányelemektől –, sokat levon az akció hitelességéből, és a közös célokért történő összefogás esélyeit is rontja. Márpedig ez az, ami a legkevésbé szolgálja a magyar közösség érdekeit.

(Mensura Transylvania)

Rendszertelen iskolarendszer

folytatás a 2. oldalról

alakítgatják a tantervet, de még egy átfogó, jól átgondolt, mindenre kiterjedő átalakításra, tananyag-rendezésre nem került sor. Pedagógusi életpályamodell megalkotása, társadalmi elismertetése szükséges, a pedagógusok alulfizettségének megszüntetése. Az iskola alakuljon gyerekközpontúvá, változtassuk meg a diákok, pedagógusok, szülők hozzáállását, jelenleg motiválatlanok. A szakoktatás helyzetét meg kell változtatni, soha nem látott mélypontra van. Az iskola feleljen meg a társadalom és gazdasági élet elvárásainak, követelményeinek, a társadalom fogadja el a tudásalapú érvényesülés modelljét. Specifikus magyar teendő: a román nyelv oktatása idegen nyelv módszertana szerint történjen, olyan alternatív román tankönyvek alapján, amelyek függetlenül a törvényi háttértől haszonnal forgathatók. Ez pár megfontolandó dolog, feladat mindenki számára, ha egy ilyen helyzetbe került társadalmat hosszú időre így hagyunk, mindenki érezni fogja a rombolás hatását. Nem lesz, ki dolgozzon, mindenki csak külföldre akar menni, ott viszont alacsony felkészültsége és munkához való viszonya miatt alkalmatlan. Addig is arra biztatom a szülőket, tájékozódjanak, kérjenek információkat iskoláinkról, keressék meg a gyerekeknek leginkább megfelelőt. Most, amíg még van.

Környezetvédők is vagyunk

INTERJÚ ZATYKÓ GYULÁVAL, A NÉPPÁRT ALELNÖKÉVEL

– Az Erdélyi Magyar Néppártnak határozott álláspontja van az Erdélyi-érchegységbe, Verespatakra tervezett monstruózus beruházással kapcsolatban, ami talán már közismert: nincs szükség semminemű olyan bányai „fejlesztésre”, ami minden vonatkozásban táj- és környezetromboló, élettérszennyező, beláthatatlan kihatással az egész Kárpát-medencére, de tán még azon is túlra. Kormányzati tényezők szerint a romániai lakosság többsége támogatja a bányanyitást...

– Ez szemenszedett hazugság, manipulatív propaganda, amit arra alapoznak, hogy az idegen érdekeltségű RMGC vállalat munkahelyeket ígér és biztonságos technológiát. Ami a munkahelyeket illeti, több mehet tönkre, mint amennyi létrejön. A kiaknázás során olyan ciántartalmú zagyatározó alakul ki, melynek mérete a Velencei-tóéhoz hasonló. Háromszáz hektáron lep majd el mindent a ciános víz. Kipárolgása esőként hull vissza a környezetre. A környéken több száz gazda és családja él szarvasmarhatartásból. Ki fog vásárolni ezektől a gazdáktól olyan tejet vagy húst, amelyik egy ciántartalmú tó környékén legelő állattól származik? Ki fog turistaként a családjával, a környékre látogatni tudván, hogy egy mérgeztelep van a környéken? Az aranybánya körülbelül másfél évtizedik üzemelne, adna munkát, míg a hatása több évtizedekre lehetetlenítheti el a környékbeliek megélhetését. Ami a biztonságos technológiát illeti, abszolút biztonság nincs. Soha nem lehet tudni, a természet milyen erővel támad, illetve mit bír ki a zagyatározó gátja. Ha ez az emberi építmény valamilyen előre nem látható okból átszakadna, ez rettenetes pusztítást okozna. El sem tudjuk képzelni, milyen hatása lenne az itt élő emberekre, de még a távolabbi környezetre is, hosszú évtizedeken keresztül. Mindezt úgy vállalja az itt élő közösség, hogy a haszon tetemes része kimegy az országból. Ezen tükrében úgy gondoljuk, ilyen körülmények között nem szabad ennek a projektnek zöld

Románia szinte minden nagyobb városában hetek óta zajlanak a kisebb-nagyobb tömegtüntetések a tervezett verespataki bányanyitás, valamint a regnáló kormányzat ellen. Az egész korrupciós politikai osztály távozását és felelősségre vonását szorgalmazó demonstrálókat a különféle civil szervezetek hívják a terekre, miközben a politikai szervezetek többsége lapít. Bihar megyében egyedül az Erdélyi Magyar Néppárt segíti és támogatja az öntudatos kiállást, a szervezet vezetői és tagjai magánemberekként is rendszeresen élnek az állampolgári véleménynyilvánítás és tiltakozás jogával e közösségi alkalmakon

utat adni.

– A tavalyi helyhatósági választási kampányban ön Nagyvárad polgármester-jelöltjeként néhány ökológiai témát is megjelölt, amelyekkel programszerűen foglalkozni kell. Melyek ezek?

– Elsőrendűnek véltem a lakossági elvárásra alapozva a hőerőmű helyzetének környezettudatos rendezését. Ez megoldható lenne a kémények korszerű szűrőkkel való el látásával, illetve jobb minőségű tüzelőanyag használatával. Nem lenne gazdaságilag indokolt a gázüzemre való átállás. Alternatív hőenergia-források felhasználásával (termásvíz, növényi pellet) a gigakalória árának csökkentése is megoldható. Nagyvárad alatt hatalmas geotermális vízmezők léteznek. Ezt kellene ésszerűen kihasználni. A kipumpált 98 C fokos termásvizet egy ún. hőcserélőn átjárva vissza kell sajtolni a föld mélyébe, ahol újból átmelegszik. Az így nyert hőenergia ára jóval alacsonyabb lehetne.

Pelletkazanban aprítás és préselés után el lehetne égetni a városban és környékén levágot és begyűjtött biomasszát. Ilyen üzemel Miskolcon, néhány tömbház fűtése és melegvíz-ellátása így van megoldva. A hulladéktelepen keletkezett biogázt is ki lehetne aknázni, akár fűtési célra, akár átalakítva a szemétszállító autókat gázüzeműekké. A szelektív hulladékgyűjtés és újrahasznosítás hatékonyságának javítása is fontos, hogy ne emeljünk

szemétpiramisokat a város körül. Már otthon szét kellene választani a hulladékot, hogy csak a szerves anyagok kerüljenek csak a szeméttárolóba. Uniós pályázati pénzek bevonásával időszerű a város nyugati részén elhagyott vörösiszap-tározók és a régi szeméttelp felszámolása és rekultiválása. Bihar megye országos első a daganatos megbetegedések terén. Ez sajnos nem meglepő, hiszen a környezetünket rengeteg forrás szennyezi. Ezek a szocialista ipari melléktermékek sunyi módon behatolnak a talajvízbe, illetve szennyezett por formájában a tüdőnkbe. A zöldegek, növények ilyen környezetben teremnek, piacra kerülve eljutnak a nagyváradai fogyasztók asztalára. Ezeket a fertőző krátereket ki kellene kotorni, elszállítani a mérgező anyagot megsemmisítőbe. A helyükön maradt gödröket betömni termőfölddel, és beerdősíteni az így nyert területet. Amúgy sürgető feladat az általános fásítási és erdősítési program beindítása a város külterületén található szabad területeken. Nagyváradon a zöldövezetként számon tartott területek nagy része külvárosi parlag, bozótos, puszta, az ott megélő allergén növényekkel. Ezeket a területeket kellene rendezni, fásítani. Egy valódi zöld programra van szükség, nem arra, hogy hozzácsatolva a városhoz a környékbeli ugart, papíron növeljük a zöldövezetet. Nagyon sok lenne a tennivaló, csak töredéküket érintettem.

Tárgyalna az EMNP – de van kivel?

Ismét tárgyalást ajánlott az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP) az RMDSZ-nek a romániai magyar közösséget érintő ügyekről – többek között az alkotmánymódosításról, a régióátszervezésről, az európai polgári kezdeményezésről és a jövő évi európai parlamenti választásokra való felkészülésről.

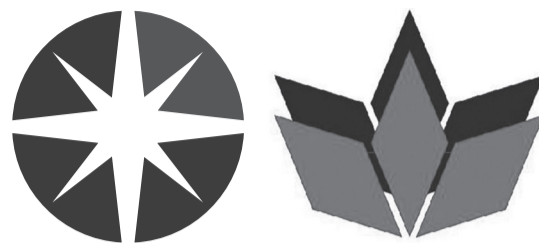
A kezdeményezés jogos, hiszen az erdélyi és partiumi magyar közösség jövője szempontjából létfontosságú ügyekről van szó. Ugyanakkor az RMDSZ eddigi hozzáállását ismerve előfordulhat, hogy ismét meddő lesz a próbálkozás.

Az EMNP közleménye is emlékeztet, hogy a szövetség még csak nem is válaszolt arra a júliusi felhívásra, amelyben szintén egyeztetést javasoltak a magyarság számára fontos ügyekben. Ráadásul az RMDSZ azokon a tüneményeken sem volt hajlandó részt venni, amelyeket a néppárt a nyár folyamán szervezett a tervezett, magyar szempontból hátrányos régióátszervezés ellen. Mindezek fényében kérdéses, hogy a szövetség engedne eddigi álláspontjából. Mert igaz ugyan, hogy az ellenzéki lét keserves, főleg anyagi szempontból, ugyanakkor mégis van egy nagy előnye: szabadon lehet bírálni a kormányt, amelynek népszerűtlen intézkedéseiért immár semmilyen felelősség sem terheli a szövetséget. Ráadásul a kormány számos olyan intézkedést hozott, vagy tervez, amelyek hátrányosak lehetnek a magyar közösségre nézve, illetve gyakran alkalmaz magyarellenes retorikát. Ez

pedig ostromlott vár érzést kelt a magyar választópolgároknak, akik ennek nyomán hajlamosabbak arra, hogy a járt utat a járatlannal szemben előnyben részesítve a megszokott párt mögött tömörüljenek. Ugyanakkor a szövetség vezetői kevésbé tarthatják szükségesnek, hogy tárgyaljanak, mert a román közvélemény-kutatási adatok szerint az RMDSZ országos támogatottsága meghaladja a parlamenti küszöb átlépéséhez szükséges öt százalékos – bár ez csalóka lehet az akár két-három percentes hibaszázalék miatt.

Pedig például az európai parlamenti választások ügyében fontos lenne az együttműködés az erdélyi magyar politikai élet pártjai között. Még akkor is, ha az RMDSZ a romániai magyarok több mint 80 százalékának a voksait kapta meg a tavalyi választásokon – bár ezt a „főlényt” sem árt óvatosan kezelni az alacsony részvétel és a korlátozott konkurencia okán. Nem vet jó fényt az RMDSZ-re, ha úgy tesz, mintha annak a mintegy tizenöt százaléknyi magyar választónak a voksai, akik más magyar pártra szavaztak, illegitimé volnának. A romániai magyar közösség számára fontos az EP-jelenlét, és fontos lenne, hogy ne legyen kevesebb a jelenlegi három képviselőnél.

Ugyanígy lényeges lenne az egységes, a lehető legtöbb magyart megmozgató fellépés a hátrányos, központosítással egyenértékű „regionalizáció” ellen, hiszen azzal, hogy a kormány az úgynevezett régióközpontokba telepít át hatóságokat, épp a szubszidiaritás elvét csúfolja meg. Az RMDSZ politikusai gyakorta hangoztatják ezt az érvet, mégis el-

zárkóznak attól, hogy együttműködjenek az ellene való küzdelemben a szintén az erdélyi magyarok egy része – még ha kisebb része is, mint az RMDSZ – által legitimált EMNP-vel.

Kérdéses, meddig működik az a stratégia, hogy az RMDSZ ellenségnek tekinti a Néppártot. Egymás bírálata persze jogos, hiszen eltérő módszereket tartanak jónak céljaik elérésére. Ugyanakkor régen rossz, ha az ideológiai ellentétek, a pártpolitikai érdekek felülírják a közösség érdekeit. Az egységes fellépés akkor is lehetséges, ha külön politikai táborokról van szó – csak akarni kell, hiszen annak az egyre nagyobb számú magyarnak is képviselni kell az érdekeit, aki nem az RMDSZ-ben látja a megoldást.

Az EMNP most – kommunikációs szinten – magához ragadta a kezdeményezést, és egyelőre kisebbik pártként felajánlotta az együttműködést az RMDSZ-nek. A labda a szövetség térfelén pattog – rajta áll, hogy a relatív választási siker és a román állami legitimáció tudatában elutasítja a feléje kinyújtott kart, vagy tárgyalóasztalhoz ül a minél szélesebb körű erdélyi magyar együttműködés érdekében.

Beltelekadó-megállapítás és -befizetés év végéig ADÓPERÜNKET TÖBB MINT HÁROM HÓNAPJA JEGELIK

Ahogy azt már az év folyamán többször megállapítottuk, a nagyváradi helyi tanács saját – mint sokszor, így ez esetben is jogsértő – határozatait képtelen az adminisztráció feldolgozni és végrehajtani a kitűzött határidőig, így történt ez a beltelek besorolását rendszerezni kívánó határozattal is (2013/178).

Szeptember hónap elején a képviselő-testület újra módosította a beltelekadóval kapcsolatos eljárásra vonatkozó határidőket. Aki még nem tette le besorolási kérelmét (melyet mi erőszakkal való rábírásnak tudunk elkönyvelni) július 1-ig, az leteheti október 1-ig. Majd az adómegállapításról szóló értesítés kézhezvételétől ez év végéig fizetheti be a tulajdonos a kiszabott beltelekadót (a 10%-os kedvezmény is megmarad abban az esetben, ha egy összegben fizeti azt be). De arról senki nem ír vagy beszél, hogy az adómegállapítás, amit majd kézbe vesz a tulajdonos, az megkérdőjelezhető-e, megtámadható-e, amennyiben vitatható a döntés, mert ez lenne a normális. Sőt arról sem beszél már senki, hogy az Erdélyi Magyar Néppárt közigazgatási bíróságon támadta meg a tanácsi határozatot

(lásd http://portal.just.ro/111/SitePages/Dosar.aspx?id_dosar=1110000000077686&id_inst=111), mely a 2013/111/5452-es dossziészámot kapta. Az önkormányzatnak a tudomására hozattól számítva 25 napon belül kellett volna a védekezését megfogalmaznia, ezt nem tette meg száz nap múltán sem. Így jelenleg még nincs tárgyalási időpont sem kitűzve. Amikor a magánszemély nem tart be egy határidőt, akkor elveszti minden jogát, míg az állam a bíróság közreműködésével addig odázza a dolgokat, ameddig csak akarja. Ez a romániai

jogegyenlőség!

Amennyiben valaha lesz kimenetele ennek a pernek (ami még meg sem kezdődött), és a telektulajdonosoknak kedvez majd, az eddig elvégzett adminisztrációs munka fölöslegessé válhat, a dokumentumok, kérelmek megsemmisülésre lesznek ítélve. És mindez az adófizetők pénzén történik! Ahelyett, hogy a törvényes, polgárbarát utat járná, a nagyváradi önkormányzat továbbra is erőszakkal cselekszik és a lakosság zsebében kotorász. A fejleményekre, amint érdemben új információ lesz, visszatérünk.

Hagymakupolák mai árnyéka

Olvasom Nánó Csaba „A Székelykő fájdalma” című jegyzetét (Erdélyi Napló, augusztus15.) amelyben említést tesz a „Hagymakupolás honfoglalás”-ról, arról a dokumentumfilmről, amely mifelénk először szólt messze hangzón az ortodoxia székelyföldi terjeszkedéséről. „...A román nemzetállam »öshonos« lakosai a kommunizmus bukása óta is töretlenül terjeszkednek, szűz földeket vesznek birtokukba, kitzúzik szimbólumaikat, templomokat, kolostorokat építenek olyan vidékeken, ahol ők maguk olyan ritkák, mint a fehér holló. Akkoriban, talán sokan gondolhatták úgy, hogy a stáb egy befejezéséhez közeledő folyamatot mutatott be, hiszen mégiscsak Európához kívánt csatlakozni az ország, és a templomépítésnél valami lényegesebb értéket kellett volna felmutatni a világ előtt. Ám a modern kori »honfoglalás« igazából csak akkor kezdődött...”

És gőzerővel tart tíz évvel a dokumentumfilm elkészülte után is: Bukarestben euró százmilliókból épül Európa egyik legnagyobb, ötezer hívőt befogadó katedrális, gombamód szaporodnak a hagymakupolák Székelyföldön, a Partiumban. Különböző kimutatások szerint négyezer épült a rendszerváltozás óta, de a legmegdöbbentőbb adatot minap az angol közszolgálati televízió, a BBC riportja közölte: Romániában átlagosan háromnaponta húznak fel egy katedrális. A templomépítési boomra rácsodálkozó BBC-riporter azért marasztalta el a román politikumot, mert szerinte a bazilikákra fordított kiadások miatt nem jut pénz oktatásra és egészségügyre, csakhogy a jelenségnek az erdélyi magyarság számára van egy sokkal fájdalmasabb vetülete is: a nemzeti homogenizálás eszközeként az ortodox egyház székelyföldi terjeszkedése az asszimiláció felerősödését, a magyar szórványban pedig az utolsó végvárok eltűnését jelentheti.

Félreértés ne essék, én sem a görögkeleti államvallás ellen emelek szót dokumentumfilmben. Nem az ortodox vallásról van szó, hanem az egyháznak arról a fundamentalizmusáról, amit megjelenít. A ravasz stratégiával kitervelt és végrehajtott terjeszkedésről, végső soron misszióról. És akkor még nem szóltunk a fa- és barokk kőtemplomok uralta erdélyi tájakon megjelenő, többnyire bizánci (bukovinai) stílusú bazilikák „marketingfogásáról”, azok tájmódosító jellegéről. Ezek várható hatását

találón fogalmazta meg a dokumentumfilmben Czirják Árpád érseki helynök: „Valószínűnek tartom, hogy miután Erdélyt kolostorokkal, ortodox templomokkal körbetelepítik, azután akarják meghívni Erdélybe a Pápát, hogy csodálja: lám, milyen gyönyörű ez az ősi román föld.”

Hát itt tartunk.

De hol tart az erdélyi magyar írott- és főként elektronikus média, teszi-e a dolgát, kap-e megfelelő nyilvánosságot és teret az erdélyi közbeszédben a nemzetállam kiteljesítését ily módon is célzó folyamat? – teszi fel a kérdést Nánó Csaba is, és ezért ragadtam tollat magam is. A Hagymakupolás honfoglalást 2001-ben mutatta be a Duna Televízió. A dokumentumfilm címe fogalommal vált – a román állam homogenizálási törekvéseinek burkolt kifejezője és megnevezője lett a magyar nyelvű sajtóban. Domainnév, önálló szócikk lett az interneten, nem védtem le, minek is, hadd használják a sajtómunkások, de tegyenek érte, pontosabban ellene. Az erdélyi publicisztika nemrég elhunyt emblemikus alakja, Sylvester Lajos mondta a sepsiszentgyörgyi bemutatón: „Zoli, ezt a filmet folytatnod kell, és be kell mutatnod valamennyi erdélyi településen, amíg nem késő.”

Többször nekirugaszkodtam a folytatásnak, szinopsziseket írtam, stábot toboroztam, gyártási költségért kilincseltem – mindhiába. „Csáky

tehetséges riporter, elszánt manipulátor” – írta a film kapcsán évekkal ezelőtt a pesti liberális sajtó egyik megmondó embere. Úgy látszik, mégsem vagyok az, nem tudtam meggyőzni főnökeimet a dokumentumfilm folytatásáról.

És vajon az erdélyi sajtómunkás kollégák, ők teszik-e a dolgukat?! Akik naponta elsétálnak a hagymakupolák árnyékában, tudósítanak-e a szülőföldjükön gombamód szaporodó, de többnyire üresen álló bazilikák asszimilációs veszélyéről? Pedig jól felszerelt, a magyar közvélekedésben naponta bejelentkező, szépszámú riporter-gárdával rendelkeznek a székelyföldi és a kolozsvári tévéstudiók. A bukaresti magyar adás szerkesztője bekopogtathatna kutakodó kérdéseivel a Román Televízió bukaresti székházától nem messze székelő Daniel pátriárkához. A magyar adófizetők közpénzéből is alapított Erdélyi Magyar Televízió – amely mélyen bele-szól az erdélyi közéletbe – stábjával ellátogat-hatna a vidrátszegi repülőtér fölött magasodó és egyre terebélyesedő ortodox kolostorba vagy Marosfőre, ahol immár erődítménnyel vette körül magát a hargitai és kovásznai ortodoxok mindenható ura.

Megtörténik-e mindez? Képernyőre kerülnek-e tudósításokban, riportokban, dokumentumfilmekben megfogalmazva az erdélyi magyarság legújabb kori kulturális megszállásának a nyilvánvaló tényei, dokumentumai? Vagy várunk kell a BBC újabb forgatócsoportjának jelentkezésére, akik az ortodox expanzió mellett többek között Székelyföld zöld aranyának, az erdőinek – az érdekvédelmi szövetség szeme láttára – két évtizede zajló kirablását, elpusztítását is a világ elé tárják?

A múlt század utolsó évtizedében volt Bukarestben egy magyar nyelvű tévéadás, amely elsősorban nem vívmányanyagairól marad meg a nézők emlékezetében. Az archívumban fellelhető fekete-fehér filmjeikből dokumentálható az erdélyi magyarság kultúrájának akkori állapota, mindennapjai, sorskérdései: a kalotaszegi egykezés, székely bicskázás, üldözött moldvai magyarság – amelyek akkoriban tabutémák voltak. És mégsem.

Pedig akkor diktatúra volt. És ma? Vannak-e, hol vannak az erdélyi sajtómunkások, akik az ott élők sorskérdéseiről szólnak?

Csáky Zoltán

Az ismert televíziós riporter, szerkesztő írása az Erdélyi Napló szeptember 5-i számában jelent meg, de teljesen visszhangtalan maradt.

Kettős évforduló

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Néppárt által létrehozott Polgári esték rendezvénysorozat keretében szeptember 6-án megemlékező előadást tartottak a nagyváradi Lorántffy-központban: felidéztek a hetvenhárom évvel ezelőtti boldog eseményt, a Magyar Királyi Honvédség bevonulását Horthy Miklós kormányzóval az élen.

A szép számban megjelent résztvevőket Nagy József Barna, az EMNT partiumi régióelnöke köszöntötte: „1940. szeptember 6-án gyönyörű napra ébredt Nagyvárad, visszatért oda, ahova mindig is tartozott, a magyar királyság-

hoz. 1944 októberében ez az állapot sajnos újra megváltozott, és mai napig tart, hogy meddig, ezt nem tudjuk.” Hozzátette, hogy a második bécsi döntést augusztus 30-án írta alá az olasz, a német, a magyar és a román külügyminiszter. Mindkét érintett ország vezetői csalódottan írták alá a szerződést, a magyarok azért, mert csak Erdély északi fele térhetett vissza az ezeréves állam kebelébe, a románok pedig azért, mert szerintük túl sok területet vettek el abból, ami az első világháború végén az ölükbe hullott.

Szakács Árpád, a budapesti Történelemportal folyóirat szerkesztője a visszacsatolások háttéréről tartott vetített képes előadást. A résztvevők ritka, még nem látott fotókat is megtekinthettek, amelyeken az aláírás, a magyar küldöttség

hazaútjának, a román katonák kivonulásának és a váradi magyarság ünneplésének pillanatai örökítődtek meg.

Ez alkalommal a publikum hozzájárulásával felidéztek egy másik szeptember 6-át is, egy gyászos emlékezetűt, az 1944-est, amikor is a nyugati szövetséges légierő amerikai köteléke sok ártatlan áldozatot követelő bombázást hajtott végre – a júniusi után másodjára – Nagyvárad északi fertályán. Egy nemrég megjelent újságcikk szerzője azt sugallta, hogy a várost védtelenül érte a támadás, ami annyiban igaz csak, hogy bár a magyar légvédelem megpróbált helytállni, lövedékei nem tudták elérni a több kilométeres magasságban elzúgó bombázókat.

Második alkalommal rendezték meg szeptember 21-én a biharpüspöki futballpályán a Balla Sándor emléktornát veterán amatőr futballisták számára, idén hat csapat részvételével. A Néppárt megyei szervezete nemcsak anyagilag támogatta a rendezvényt, de saját csapattal is benevezett a barátságos tornára, amit végül a házigazdák nyertek meg. A határon túlról is érkezett két együttes, Türkevéről és Hosszúpályiból.

Mórickáké tanulják az 1848-as forradalmat. A tanító néni mondja, hogy mindenki hozzon valami tárgyat a forradalommal kapcsolatban. Pistike egy kardot visz.

– Ez mi? – kérdi a tanító néni.

– Ezzel harcoltunk.

Ferike egy rongyot visz.

– Ez mi? – kérdi a tanító néni.

– Ezzel mostuk le a gyalázatot.

Móricka egy Gyurcsány-képet visz.

– Ó ki? – kérdi a tanító néni.

– Ó volt a sehonnai bitang ember.

*

Kis falu a Szovjetunióban. Egy nap egy elvtárs érkezik Moszkvából, a Központi Bizottságból. Mindenki körülállja, és mindenki kérdezi minderről. Egy öreg néni húzogatja a kabátját.

– Mit akarsz, mamasa?

– Fiam, én öreg vagyok, mielőtt meghalok, szeretném tudni, ki találta fel a kommunizmust, a tudósok vagy a politikusok?

– Természetesen a politikusok, mamasa.

– Én is így sejtettem, mert a tudósok előbb a kutyákon próbálták volna ki.

CSILLAGOS HÍREK

Kiadja az Erdélyi Magyar Néppárt

Bihar megyei szervezete

Szerkesztőség címe: Nagyvárad,

Széles (Menumorut) utca 23.

tel.: 0040-762-248-691

e-mail: neppart.bihar@gmail.com

FORDULJANAK HOZZÁNK BIZALOMMAL!

ERDÉLYI MAGYAR
NÉPPÁRT

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Néppárt közös irodáiban folyamatosan és ingyenesen segítenek a honosítási kérelmek iratcsomóinak összeállításában, a magyarországi választási névjegyzékbe való felvétel kérelmének kitöltésében. Irodáinkban rendszeresen tart kihelyezett konzuli napokat Magyarország kolozsvári főkonzulátusa. Ezeken lehetőség van állampolgársági kérelmeket leadni, útlevelet készíttetni, egyéb, a konzulátus hatáskörébe tartozó ügyekben eljárni. Minden konzuli napon segítenek a regisztrációs lapok kitöltésében, átveszik a választási névjegyzékbe való felvétel kérelmének kitöltött űrlapjait. Aki útlevelet szeretne készíttetni, állampolgársági kérelmet leadni, az személyesen vagy telefonon jelentkezzen irodáinkban. A főkonzulátus munkatársai Nagyváradon kizárólag az EMNT-EMNP-irodában tartanak kihelyezett konzuli napot, minden hétfőn, 10–16 óra között. Nagyszalontai, érmihályfalvi és margittai irodáinkban is rendszeresen van kihelyezett konzuli nap. Mindezek mellett lehetőség van Magyar Igazolvány, Pedagógus- és Diákigazolvány igénylésére is irodáinkban:

Nagyvárad:

Széles (Menumorut) u. 23.,
telefon: 0259/220-126.

Nagyszalonta:

Kossuth Lajos u. 4.,
0259/372-107.

Érmihályfalva:

Köztársaság (Republicii) u. 40.,
0259/355-552.

Margitta:

Köztársaság (Republicii) u. 47.,
0259/362-063.

ERDÉLYI MAGYAR
NÉPPÁRT

HISZÜNK ERDÉLYBEN!